

UCHWAŁA Nr 124 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 sierpnia 1979 r.

w sprawie produkcji i zaopatrzenia w odzież ochronną, roboczą i sprzęt ochrony osobistej.

W celu usprawnienia produkcji i zaopatrzenia w odzież ochronną, roboczą i sprzęt ochrony osobistej oraz gospodarki tą odzieżą i sprzętem Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Odzież ochronna i robocza, obuwie ochronne i robocze, ochrony rąk, ochrony częściowe oraz sprzęt ochrony osobistej, zwane dalej „odzieżą i sprzętem“, są produkowane przez państwowe i spółdzielcze przedsiębiorstwa i zakłady, wyznaczone przez nadzorujących je ministrów i zarządy centralnych związków spółdzielni w porozumieniu z ministrami koordynującymi dany rodzaj produkcji.

2. Produkcję odzieży i sprzętu oraz materiałów i części służących do ich wytwarzania traktuje się na równi z produkcją rynkową.

3. Ministrowie i zarządy centralnych związków spółdzielni, o których mowa w ust. 1, zapewnią pełną i terminową realizację zadań w dziedzinie produkcji odzieży i sprzętu oraz materiałów i części służących do ich wytwarzania.

§ 2. 1. Koordynację międzyresortową w dziedzinie produkcji odzieży i sprzętu, zgodnie z przepisami o koordynacji międzyresortowej i branżowej działalności gospodarczej, sprawują:

- 1) Minister Przemysłu Lekkiego — w dziedzinie produkcji odzieży ochronnej i roboczej, obuwia ochronnego i roboczego (z wyjątkiem obuwia gumowego i profilaktycznego) oraz sprzętu chroniącego przed upadkiem z wysokości,
- 2) Minister Przemysłu Chemicznego — w dziedzinie produkcji obuwia gumowego ochronnego i roboczego, rękawic z kauczuków naturalnych i syntetycznych oraz tworzyw sztucznych, hełmów ochronnych oraz materiałów syntetycznych, chemikaliów służących bezpośrednio lub pośrednio do wyrobu odzieży i sprzętu,

3) Minister Górnictwa — w dziedzinie produkcji sprzętu ochrony dróg oddechowych,

4) Minister Przemysłu Maszynowego — w dziedzinie produkcji sprzętu ochrony oczu, słuchu i twarzy.

2. Zaleca się Zarządowi Związku Spółdzielni Inwalidów objęcie koordynacją produkcji rękawic ochronnych (z wyjątkiem rękawic z kauczuków i tworzyw sztucznych), obuwia profilaktycznego oraz odzieży dla personelu służby zdrowia.

3. Koordynację branżową w dziedzinie produkcji odzieży i sprzętu sprawują zrzeszenia producentów niezależnie od ich podporządkowania i formy własności, powołane w obowiązującym trybie przez ministrów, o których mowa w ust. 1, i Zarząd Związku Spółdzielni Inwalidów w porozumieniu z zarządami centralnych związków spółdzielni.

§ 3. 1. Ministrowie wymienieni w § 2 ust. 1 oraz Zarząd Związku Spółdzielni Inwalidów w porozumieniu z ministrami oraz zarządami centralnych związków spółdzielni nadzorującymi przedsiębiorstwa i zakłady wytwarzające odzież i sprzęt:

- 1) opracowują — na podstawie zapotrzebowania na poszczególne rodzaje odzieży i sprzętu oraz na materiały służące do ich wytwarzania — bilanse wyrobów objętych koordynacją, według listy, o której mowa w ust. 2,
- 2) opiniują projekty planów rocznych resortów i związków spółdzielczych pod względem rodzaju, ilości oraz jakości produkowanej odzieży i sprzętu, oceniają wykonanie tych planów w przedsiębiorstwach i zakładach, o których mowa w § 1, oraz występują z wnioskami w sprawie importu odzieży i sprzętu oraz materiałów służących do ich wytwarzania w zakresie, w jakim produkcja krajowa nie zaspokaja niezbędnych potrzeb,

- 3) zapewniają przekazywanie przez resorty i związki spółdzielcze bieżących informacji o zmianach tkanin i materiałów stosowanych do produkcji odzieży roboczej oraz obuwia roboczego wraz z określeniem wskaźników użytkowych dla wyrobów z tych tkanin i materiałów,
- 4) zapewniają opracowywanie w porozumieniu z jednostkami obrotu towarowego danych niezbędnych do wydawania katalogów produkowanej odzieży i sprzętu,
- 5) opiniują resortowe projekty planów współpracy z zagranicą w zakresie wymiany informacji, programów i wyników prac naukowo-badawczych oraz określają kierunki specjalizacji i kooperacji (dla strony polskiej) w dziedzinie produkcji odzieży i sprzętu w ramach państw członkowskich Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej,
- 6) organizują porozumienia kooperacyjne z przedsiębiorstwami działającymi w państwach zaliczonych do II obszaru płatniczego,
- 7) opiniują resortowe projekty planów rozwoju nauki i techniki w dziedzinie unowocześnienia, poprawy jakości oraz przydatności odzieży i sprzętu,
- 8) podejmują działania na rzecz wdrożenia nowych wzorów odzieży i sprzętu,
- 9) ustalają uwzględniając opinię Centralnego Instytutu Ochrony Pracy wykaz jednostek naukowo-badawczych i badawczo-rozwojowych, opracowujących nowe wzory i prowadzących prace nad unowocześnieniem oraz poprawą jakości poszczególnych asortymentów odzieży i sprzętu, a także materiałów służących do ich wytwarzania i konserwacji.

2. Minister Gospodarki Materiałowej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustala listę odzieży i sprzętu podlegających bilansowaniu oraz jednostki zatwierdzające bilanse, opiniuje projekty bilansów oraz projekty rocznych i wieloletnich planów produkcji odzieży i sprzętu.

§ 4. 1. Produkcja odzieży i sprzętu może być podejmowana po uprzednim zatwierdzeniu wzorów poszczególnych rodzajów odzieży i sprzętu.

2. Wzory odzieży ochronnej i sprzętu ochrony osobistej zatwierdza Centralny Instytut Ochrony Pracy; instytut ten inicjuje prace naukowo-badawcze dotyczące nowych wzorów odzieży i sprzętu.

3. Wzory odzieży roboczej zatwierdzają jednostki upoważnione przez Ministra Przemysłu Lekkiego.

4. Wzory obuwia profilaktycznego oraz odzieży roboczej dla personelu służby zdrowia ustalają jednostki wyznaczone przez Zarząd Związku Spółdzielni Inwalidów.

5. Wprowadzenie odzieży ochronnej i sprzętu ochrony osobistej z importu wymaga zaopiniowania wzorów tej odzieży przez Centralny Instytut Ochrony Pracy.

§ 5. Polski Komitet Normalizacji, Miar i Jakości:

- 1) koordynuje i kontroluje działalność w zakresie jakości odzieży i sprzętu,
- 2) występuje do właściwych ministrów oraz do zarządów centralnych związków spółdzielni z wnioskami o wstrzymanie produkcji odzieży roboczej nieodpowiedniej jakości oraz odzieży ochronnej i sprzętu ochrony osobistej, wytwarzanych niezgodnie z zatwierdzonymi wzorami,
- 3) ustanawia na wniosek ministrów wymienionych w § 2 ust. 1 Polskie Normy na wyroby gotowe i materiały przeznaczone do produkcji odzieży ochronnej, roboczej i sprzętu ochrony osobistej, po uzgodnieniu projektów tych norm w szczególności z Centralnym Instytutem Ochrony Pracy i Głównym Inspektorem Pracy Centralnej Rady Związków Zawodowych.

§ 6. 1. Zakłady pracy są zaopatrywane w odzież i sprzęt:

- 1) przez jednostki obrotu towarowego wyznaczone przez Ministra Gospodarki Materiałowej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami oraz
- 2) bezpośrednio przez producentów.

2. Jednostki obrotu towarowego, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wydają katalogi odzieży i sprzętu.

§ 7. Do końca 1980 r. dopuszcza się możliwość produkcji rękawic roboczych według wzorów ustalonych przez jednostki wyznaczone przez Zarząd Związku Spółdzielni Inwalidów.

§ 8. W uchwale nr 281 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1973 r. w sprawie zapewnienia warunków dalszego rozwoju spółdzielczości inwalidów (Monitor Polski Nr 56, poz. 314) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w wykazie wyrobów i usług wykonywanych przez spółdzielnie inwalidów na zasadzie wyłączności, stanowiącym załącznik nr 1, lp. 20 otrzymuje brzmienie: „20. Rękawice ochronne i gospodarcze, z wyjątkiem rękawic z kauczuków naturalnych, syntetycznych oraz tworzyw sztucznych”,
- 2) w wykazie wyrobów wykonywanych przez spółdzielnie inwalidów na zasadzie głównego producenta (głównego wykonawcy), stanowiącym załącznik nr 2, skreśla się lp. 39.

§ 9. Tracą moc § 1—9 uchwały nr 9 Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1972 r. w sprawie produkcji, poprawy jakości i zaopatrzenia w odzież ochronną, roboczą i sprzęt ochrony osobistej oraz w sprawie zasad gospodarowania tą odzieżą (Monitor Polski z 1972 r. Nr 7, poz. 44, z 1973 r. Nr 36, poz. 219 i z 1974 r. Nr 3, poz. 15).

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1980 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz